

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

У її науковому доробку понад 130 публікацій, серед яких: монографія; 12 навчальних і навчально-методичних посібників для вищої школи, рекомендованих МОН України; 5 програм навчальних курсів, що також мають гриф МОН України; більше півсотні статей у фахових виданнях України; статті у зарубіжних наукових періодичних виданнях та ін.

Кілька праць Г. М. Мешко вийшли друком на Херсонщині. Серед них: «Професійний стрес у діяльності педагога» (2013 р.); «Курс «Вступ до педагогічної професії» в системі підготовки майбутніх учителів до здоров'язбережувальної діяльності» (2014 р.); «Модель системи підготовки майбутніх учителів до збереження і зміцнення професійного здоров'я» (2014 р.); «Аналіз детермінант професійного здоров'я вчителя в контексті завдань педагогіки здоров'я» (2015 р.) та ін. Завдяки цьому херсонці (науковці та педагоги-практики) не лише мають більш чітке уявлення про результати дослідження Галини Михайлівни, а й отримали численні рекомендації щодо підготовки майбутніх учителів до професійної (зокрема, здоров'язбережувальної) діяльності, збереження професійного здоров'я вчителя тощо).

Нині можна констатувати, що науковий доробок професора Галини Михайлівни Мешко викликає неабиякий інтерес як у вчених, аспірантів, студентів, так і у широкого кола педагогічної громади. А її науковий шлях є прикладом для наслідування молоддю.

Вітаємо Вас, колего, з ювілеєм, дякуємо за Ваш внесок у розвиток педагогічної науки України.

Бажаємо міцного здоров'я, щастя, творчої наснаги, нових наукових здобутків! Нехай Ваша життєва чаша щедро наповнюється щастям, міцним здоров'ям і любов'ю оточуючих Вас людей!

Нікітіна А. С., Герасімова О. О.*

ШКОЛА – ЙОГО ПОКЛИКАННЯ

У кожного з нас в житті є такі люди, завдяки яким ми починаємо змінюватися, рости морально. Вони своїм прикладом змушують розвиватися, удосконалюватися. Ці люди вкладають у нас частинку власної душі, прагнучи виховати гідну особистість. Вони є духовними наставниками, бо вказують правильний шлях. У суспільстві їх називають учителями.

Ця професія, на моє переконання, одна з найблагородніших і найвідповідальніших. Учитель відіграє найбільшу роль у становленні особистості. Педагог не тільки дає знання, а й виховує. У його руках – душі учнів. Від нього залежать різноманітність знань вихованців, їх переконання, світогляд, моральні якості.

Педагогічна діяльність вимагає особливого покликання.

* © Нікітіна А. С., Герасімова О. О.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Учитель повинен цікавитись учнем як особоистією, бачити в кожному з вихованців щось особливе, використовувати індивідуальне навчання. Педагог має пам'ятати, що до кожної дитини в класі треба виявляти чуйність, ширість. Це допоможе учневі відчувати себе здібним, потрібним, дасть надійний стимул для подальшої навчальної роботи із захопленням, із відчуттям власної гідності. За кожного школяра вчитель відповідає перед своєю совістю і суспільством.

Для мене взірцем фахової досконалості, педагогічної майстерності є Володимир Севастьянович Каменьков. Він викладав у нашій школі фізику, був заступником директора з навчально-виховної роботи.

Педагог розумів, що важливо не просто дати вихованцям якомога більший обсяг знань, а й сконцентрувати увагу на їх якості. Володимир Севастьянович дуже любив свій предмет. Він викликав у дітей інтерес до фізики, бо перетворював учнів з пасивних спостерігачів на активних учасників заняття.

Ось як Володимир Севастьянович пише про свою педагогічну та громадську діяльність у поезії «Про себе»:

*...У шістдесят шостім перейшов
У рідну школу працювати,
Де брат-директор розпочав
Уже новий корпус будувати.*

*Встигав і в школі працювати.
і в клубі був, мов чемпіон, -
в піснях. В естраді мусив грати.
з спектаклем їздити в Херсон...*

*Я квапив час і свят не знав.
Я звик у справи всі впрягаться.
Нехай грошей я не зібрав.
Мої літа – моє багатство!*

Володимир Севастьянович – людина високоосвічена, має звання «Учитель-методист». Він умів передати свої знання іншим, пояснити незрозуміле, знайти ключ до здібностей кожного учня. Педагог прагнув зацікавити у вивченні предмета всіх вихованців.

Дотепер пам'ятаю приклади із життя, які він наводив, щоб підтвердити важливість здобутих на уроці знань. Часто наочно демонстрував, які необхідні вони в побуті.

Мені запам'ятався перший урок фізики. Ми прийшли в кабінет. Він дивував обладнанням: кодовий замок на дверях до препаратної, газета «Юний фізик», яка вмикалася, коли до неї хтось підходив, електрифікована таблиця та міжнародна система одиниць.

у вступному слові вчитель сказав, що предмет, який ми починаємо вивчати, для нас новий. Він, однак, неодмінно стане справжнім другом для кожного.

Потім Володимир Севастьянович запропонував відгадати, який предмет знаходиться у »чорному ящику». Він необхідний

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

усім людям, потрібний на кожному уроці фізики, без нього не виконати домашнє завдання. Ми відповіли, що це підручник – джерело знань.

Учитель нагадав слова І. Я. Франка, що книги – морська глибина... Нам побажав завжди виносити «дивнії перли» знань із підручника фізики.

Кожне твердження чи закон ми доводили на уроках практично. Усім відома істина, що краще раз побачити, ніж багато разів почути. Та ще доцільніше провести дослід самому. При цьому ми відчували задоволення від досягнутого успіху, радість від підтвердження того, про що думали, здогадувалися, передбачали.

Фахова майстерність Володимира Севастьяновича поєднувалася з такими його людськими рисами, як душевність і доброзичливість, скромність і простота. Він із тих, про кого з повним правом можна сказати, що школа – його покликання.

Людина сонячної душі – не дарма так відгукуються про вчителя і колеги, і учні. Він має талант педагога, душевну теплоту, креативність, терпіння, невичерпну енергію. Володимир Севастьянович користується повагою серед учнів, батьків, учителів та жителів села. З упевненістю можна стверджувати, що сам Бог наділив його даром, мати який водночас важко, почесно і прекрасно – навчати дітей.

Школа для Володимира Севастьяновича – це натхнення. Він завжди думками повертається до неї, щоб не робив, де б не був. Цей педагог належить до тієї категорії освітян-подвижників, які вважають за честь учити та виховувати дітей.

Уже на пенсії Володимир Севастьянович продовжував працювати за спеціальністю. За багаторічну сумлінну роботу, фахову майстерність його неодноразово нагороджували грамотами. Він має знак «Відмінник освіти України».

Педагог віддав справі навчання і виховання 50 років свого життя. Творча думка, постійний пошук нового, поєднані з чуйністю й піклуванням про людей, принесли Володимирі Севастьяновичу шану й авторитет. Для мене такий педагог – приклад, гідний наслідування.

Пишаюся тим, що в моїй школі були і є учителі, які завжди готові прийти на допомогу. Вони своє серце віддають нам, дітям.

Щиро вдячна педагогам за те добро, яке залишається у душах:

*Спасибі за дні, що у школі прожито,
Рідненькі мої вчителі,
За те, що ділили і щастя, і біди...
Спасибі за світло в шкільному віконці,
За радість ранкових доріг,
За посмішку вашу ясну, наче сонце,
За мудрість порад золотих.*